

Anteckningar från sammanträde den 9 april 1956

Närvarande: Civilingenjör Nils Berg, Vattenbyggnadsbyrån
Generaldirektör Upmark
Överingenjör Gudmundsson
Överinspektör Jerneryd
Byrådirektör Schäder

Civilingenjör Östlin, VBB, hade under ledighet i hemorten Bollnäs på påskaftonen besökt olycksplatsen vid Undersvik och därvid ur en av de åt sidan kastade sliprarna uthuggit ytterdelen och kluvit denna samt till Stockholm medfört den övre hälften av denna yttersta sjättedel av slipern. Ingenjör Berg, förutvarande arbetskamrat med Gd på VBB, medförde denna del till styrelsen.

På ytterändan var slipersdelen avhuggen möjligen av hjul, som gått över. Slipersdelen omfattade partiet under underläggsplattan och närmast anslutande ca 10 cm åt vardera sidan.

På ytan syntes slipern genomgående röted till nästan 2 cm djup. Slipern var i mitten sprucken. Sprickan var tydligen tämligen gammal, men ej påfallande rötd. På sprickans ena sida fanns märke av spiken. Praktiskt taget hela spikhålet låg dock på andra sidan. Utanför hålet var delar av träet borta. På bägge sidor av sprickan syntes dock färsk märken (uppruggat trä), som antyda att spik funnits där och med kraft förts ut i sidled. Kring detta yttre hål var virket rödat och åt insidan företedde det de vanliga fiberdeformationerna på grund av spikinslagning. De två inre hålen voro påfallande stora, ca 3,5 x 3 cm i ytan på det hål som var helt och bredden på det andra trasiga hålet ca 25 mm.

Dessutom fanns märken efter ytterligare två spikhål av väsentligt mindre dimensioner, ca 15 x 15 mm.

Der är möjligt att i varje fall ett av de äldre spikhålen icke varit utnyttjat på senaste tiden och att de två mindre spikhålen utnyttjats.

I det mest oskadade stora hålet hittades en pligg. Det är möjligt att detta hål varit utnyttjat tills på sistone och att tre spikar voro applicerade, två i de nya hålen och en i det stora gamla. I det stora gamla hålet gick, i varje fall på den belastade sidan, (på rärens innersida) röta endast ned 1 cm under ytan. Men åt motsatt håll mot slipers mitt gick rötan djupare.

Slipern var nu fortfarande ganska blöt, men på påskafton enligt uppgift dyblöt och i ytan mycket mjuk.

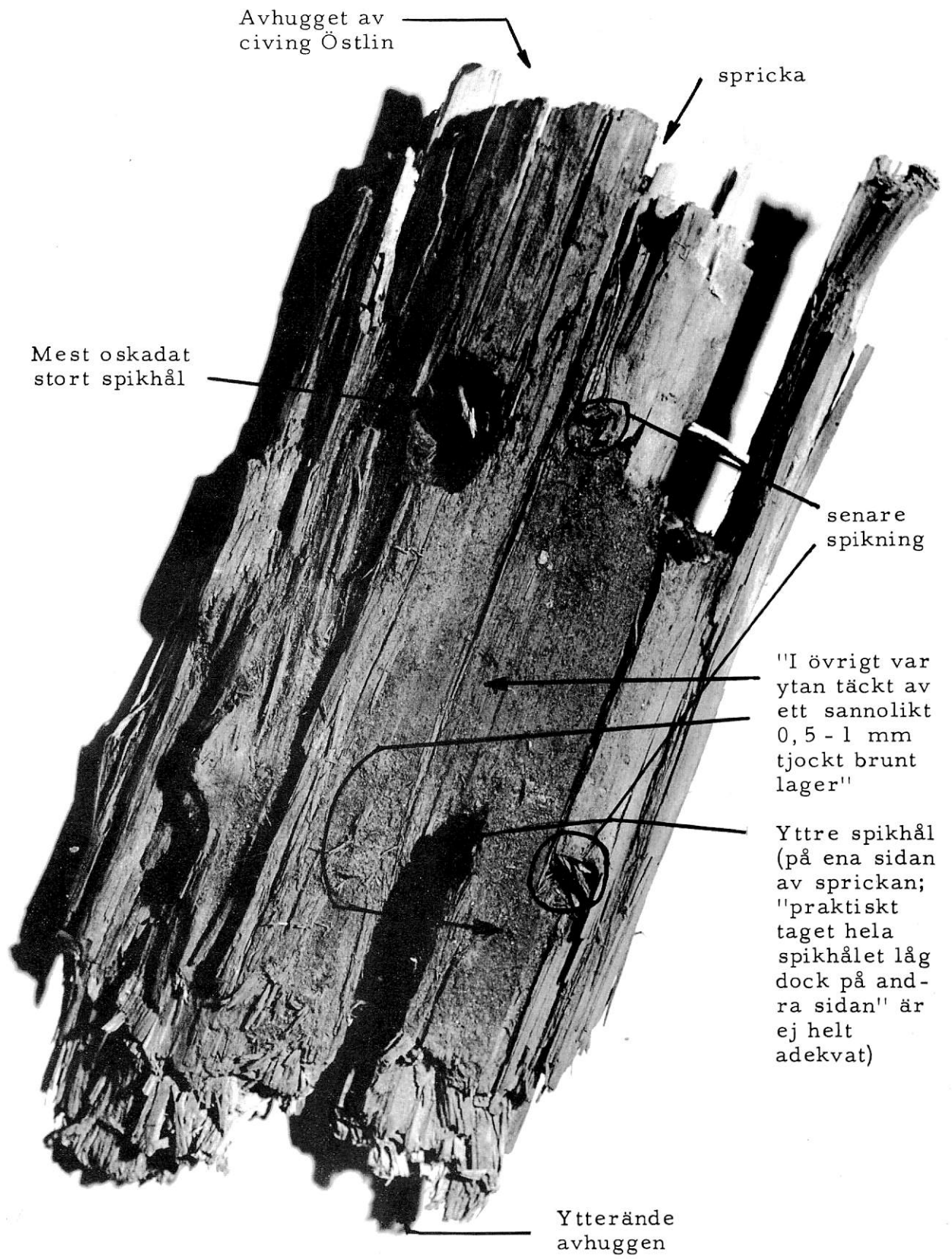
Det kan icke avgöras huruvida denna sliper tillhörde dem som prickades hösten 1955 för utbyte 1956.

På ytan under underläggsplattan finns på vissa ställen ett ca 0,5 å 1 mm tjockt brunt lager. I övrigt var ytan täckt av ett sannolikt 0,1 mm tjockt lager av krössat trä. Det under plattan liggande träet var i förhållandevis bättre tillstånd än på de delar som varit direkt exponerade.

Slipern är med säkerhet icke impregnerad, vare sig med kreosot eller Bolidensalt. Den luktar furu.

Ingenjör Östlin uppger att detta var en av de sliprar som det gick att taga ett prov av. Bland övriga kvarligande sliprar fanns det exemplar som var sämre än den nu företedda.

Stockholm den 9 april 1956.

Avhugget av
civing Östlin

spricka

Mest oskadat
stort spikhål

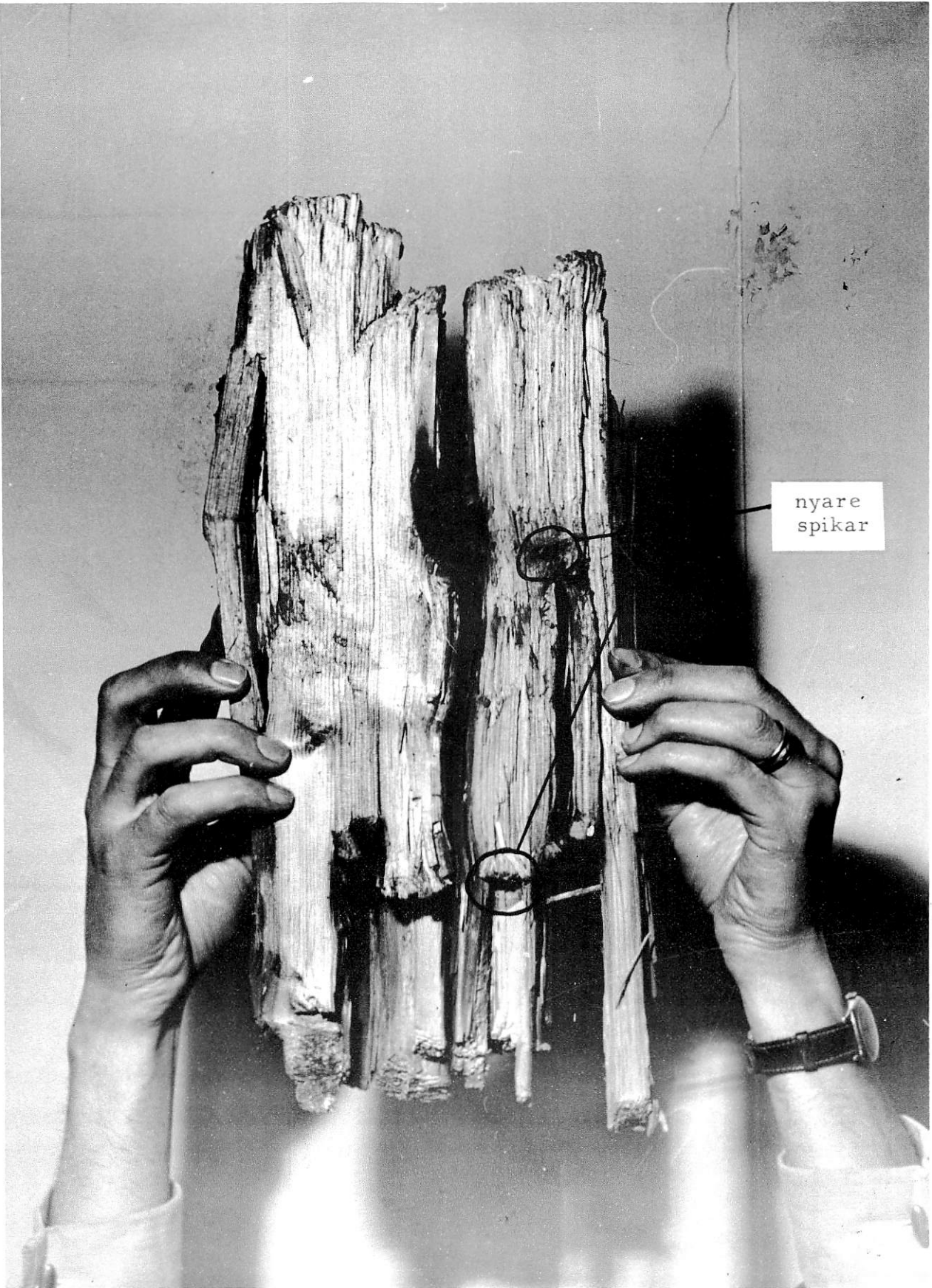
senare
spikning

"I övrigt var
ytan täckt av
ett sannolikt
0,5 - 1 mm
tjockt brunt
lager"

Yttre spikhål
(på ena sidan
av sprickan;
"praktiskt
taget hela
spikhålet låg
dock på and-
ra sidan" är
ej helt
adekvat)

Ytterände
avhuggen

nyare
spikar

Krosszon

Ytterkant av spikhål

